

בש"פ 9714/16 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 9714/16

לפני:
המבקש:
כבוד השופט נ' סולברג
פלוני

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

עתירה לגילוי ראיה חסויה

כ"ו בכסלו התשע"ז (26.12.2016)
י"ז בטבת התשע"ז (15.1.2017)

תאריכי הישיבות:

עו"ד מוסטפא יחיא

בשם המבקש:

עו"ד עדי שגב

בשם המשיבה:

החלטה

עתירה לגילוי ראיות חסויות החיוניות להגנת העותר, לטענתו, להוכחת טענות זוטא שהוא טוען במשפטו בת"פ 16835-07-15 (מחוזי-ירושלים).

העותר הואשם ביחד עם אחרים בניסיונות לתקיפת שוטרים, בהתפרעות ובעבירות בנשק. העותר כפר באשמתו וטען טענות זוטא

לגבי חקירותיו בשב"כ כפי המפורט בפרוטוקול הדיון בבית המשפט המחוזי מיום 16.11.2016.

ביום 28.9.2016 הוצאה תעודת חיסיון מטעם שר הבטחון, והיא חלה, לטענת העותר, על חומרי חקירה רבים ממהלך חקירתו בשב"כ. לטענתו, זכותו לקבל את החומרים הללו, באשר הם חיוניים עד מאד להגנתו. מניעתו מקבלתם תגרום לו עיוות דין, ותרסק מתוכן את האפשרות להוכיח את טענותיו במשפטו. לדבריו, הודאתו השנייה במהלך חקירתו, הוצאה ממנו שלא כדין, ותוך הפעלת לחץ וכוח פיזי אסורים. בעיקרו של דבר מדובר, לפי האמור בעתירה, במקשה אחת של טענות. בתחילה נחקר העותר אצל חוקרי השב"כ, משם הובל לכלא בטחוני לכאורה בתרמית ותחבולה, ושם נחקר, ועונה נפשית ופיזית על-ידי אנשים שאינם אנשי מרות. מחמת חששו לחייו, לטענתו, הודה בדברים שלא עשה, נלקח לחוקר שב"כ וממנו לחוקר משטרתי שגבה ממנו את הודעתו השניה, זו שמיום 22.6.2016. ב"כ העותר מבקש לעיין בחומר חקירה מכל סוג שהוא הנוגע לחקירתו של העותר אצל גורמי המשיבה, בכלל זה פרטים של מדובבים, כדי להזמין לחקירה נגדית על מעלליהם, לפי הנטען, כלפי העותר. במיוחד טוען ב"כ העותר על התקופה שבין 14.6.2016 לבין 21.6.2016, שלגביה לא נמסר להגנה זכ"ד כלשהו של תחקור על-ידי המשיבה או מי מטעמה. הסתרת זהותם של מדובבים שאינם אנשי מרות וחומרי חקירה הנוגעים אליהם מעמידים את ההגנה, לפי הנטען, ללא כל אפשרות מעשית להוכיח את טענותיה במשפט הזוטא. ב"כ העותר טען כי את הודעתו הראשונה של העותר הסכים להגיש, ברם, לגבי ההודעה השניה היא כרוכה במסכת קשה של מצגי שווא, לחצים, ושאר מרעין בישין, ונחיצות החומר להגנה היא ממשית. מבלעדי חומר זה, אין סיכוי ממשי לשכנע את בית המשפט המחוזי להאמין לעותר בטענותיו לגבי מה שנעשה לו באותם ימי חקירה.

ב"כ המשיבה הציגה מנגד את התשתית הראייתית שבתיק. זו לא נסמכת רק על הודאתו של העותר, אלא גם על דברי מעורבים אחרים. העותר הודה בפני חבריו, לטענת ב"כ המשיבה בהתבסס על חומר החקירה, סמוך לאחר האירוע. שלוש פרפרזות שניתנו להגנה משקפות היטב, לדברי ב"כ המשיבה, את החומר החסוי. ב"כ המשיבה הוסיפה ואמרה כי המדינה לא תתנגד להעדת עדים מטעמי חיסיון, לגבי טענות קונקרטיות. באשר לחבלה שהעותר נחבל בראשו, אין מניעה לכך שיפנה ויקבל חומר, שכן אין מדובר בחומר חסוי. דברי ב"כ המשיבה לא הניחו את דעתו של ב"כ העותר. לדבריו, לא ביקש לזמן עדים לפי ראות עיני המשיבה, אלא לפי שיקול דעתו-שלו.

כמקובל וכמתחייב, בהסכמת ב"כ העותר, עיינתי במעמד צד אחד בחומר כולו והתקיים שיג ושיח, גם זאת במעמד צד אחד, עם נציגי המשיבה. קיבלתי הסברים באשר לחומר החסוי, גם נתתי דעתי לסיבות שבגינן החומר צריך שיהיה חסוי. לאחר שעיינתי בחומר, נחה דעתי כי החומר שגילוייו התבקש אכן חוסה תחת תעודת החיסיון. לא זו אף זו, לדעתי החומר אינו חיוני להגנתו של העותר. מטבע הדברים, קיים קושי בדיון שכזה – זהו חריג היוצא מן הכלל הבסיסי של דיונים משפטיים פומביים במעמד הצדדים כולם – שבו לא נחשף ב"כ העותר, לא לחומר עצמו ולא לנימוקי החיסיון. כפועל יוצא מן החיסיון, גם אין ניתן לנמק בגדרי החלטה זו בפרטות, מדוע בנסיבות מוצדקת עמדת המשיבה. אומר אך זאת, כאמור, כי לא מצאתי בחומר החסוי דבר ממשי שיש בו כדי להועיל להגנת העותר, ובמידה מסויימת יכול להסתמן אולי דווקא ההפך. נושא מסויים לא הניח את דעתי עד תום בגמר הדיון ביום 15.1.2017, ולגבי ביקשתי מאת ב"כ המשיבה לבצע בדיקה מסויימת. הבדיקה נעשתה, ובעקבותיה הוגשה הודעה לעיוני. לגביה אציין כי בעניינו של העותר הוגשה תלונה למבת"ן ונפתח בירור. לעת הזאת, ומאחר שבעניינו של העותר יתנהל משפט זוטא, לא הושלם הבירור במבת"ן, וזאת בהתאם לאמור בבג"ץ 5413/03 עליוואת נ' ראש מת"ש ואח' (25.09.2003).

החלטתי אפוא לדחות את העתירה לגילוי ראייה חסויה.

ניתנה היום, י"ט בטבת התשע"ז (17.1.2017).

ש ו פ ט
